

عنوان مقاله:

نابرابری های جبران ساز در عالم فقه و حقوق

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی حقوق و توسعه پایدار جامعه مدنی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

یحیی بهرامی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

حقوق جمع حق است و حق امتیازی است که شخص در جامعه معین دارد و حقوق در اصطلاح مجموعه قواعدی است که تنظیم کننده و حاکم بر روابط اشخاص در جامعه معین و تنظیم کننده روابط کشورها در جامعه بین المللی با همدیگر می باشد. در بیان مفهوم عدالت باید بیان کرد که درمکاتب فلسفی غربی و اسلامی از آن تعاریفی متفاوت ارایه شده است. حقیقت عدل بر پا داشتن مساوات و برقراری موازنه بین امور است به طوری که هر کسی یا چیزی سهم مورد استحقاق خود را داشته باشد و هر چیزی در این جهت که در جایگاه شایسته خویش قرار دارد با دیگر امور مساو باشد. به تعبیری عدالت برپاداشتن مساوات است پس عدالت با برابری و مساوات متفاوت است در این نگارش ما به دنبال این هستیم که حال که عدالت هدف ماست ممکن است بارعایت برابری محقق شود و ممکن است با رعایت یک نابرابری محقق شود و مواردی که مشمول نابرابری استدر راستای ایجاد عدالت است و خود یک نوع برابری می باشد که می توان آن را نابرابری برای جبران عدالت دانست و از آن تحت عنوان نابرابری جبران ساز یاد خواهیم کرد. بر اساس ایده نابرابری جبران ساز مقرراتی به نفع کشورهای کمتر توسعه یافته وضع می شود که با ایجاد محدودیت در تجارت در بازار آزاد، مقدمات رشد و توسعه این کشورها فراهم گردد. به عبارت دیگر اولویت های مختلفی به نفع کشورهای نوپا در نظر گرفته می شود. در بعد داخلی و فقه اسلامی ما به دنبال این مساله هستیم که آیا در فقه اسلامی مصادیقی از نابرابری جبران ساز وجود دارد

کلمات کلیدی:

حقوق، عدالت، برابری، جبران ساز، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/623465>

